

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cezar (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Rafał Malarski

SSN Andrzej Ryński

w sprawie **M.H.**

skazanego z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., z art. 56 ust. 1 i 3 u.p.n. z w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 291 § 1 k.k. i z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k., z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 263 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 10 lutego 2017 r.

wniosków obrońców skazanego o wznowienie postępowania

zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 1 sierpnia 2012 r., sygn. akt II AKa .../12,

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w [...] z dnia 30 sierpnia 2011 r., sygn.

akt III K .../09,

na podstawie art. 544 § 2 k.p.k. i art. 639 k.p.k.

postanowił:

- 1) oddalić wniosek,**
- 2) zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. Z.,
Kancelaria Adwokacka , kwotę 442,80 (czterysta czterdzieści**

dwa złote osiemdziesiąt groszy) w tym 23% podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i złożenie wniosku o wznowienie postępowania,

3) zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania wznowieniowego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w [...] wyrokiem z dnia 30 sierpnia 2011 r., sygn. akt III K .../09 skazał m. in. M.H. za 24 przestępstwa, w tym za następujące czyny:

I. z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (dalej – u.p.n.) w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. polegający na tym, że od listopada 2004 do marca 2005 r. w [...] i [...]w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej jak w pkt. XXV, założonej i kierowanej przez oskarżonego, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, a nadto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej działając wspólnie i w porozumieniu z K.D., T.W. , J.B. – dwukrotnie oraz dodatkowo K.D., J.B. – jednokrotnie oraz innym ustalonym współsprawcą co do którego wyłączono materiały do odrębnego postępowania, uczestniczył w przewozie przez terytorium RP i dostawie znacznej ilości substancji psychotropowych w ilości co najmniej 21,6 kg w postaci tabletek firmy Roche (z zawartością flunitrazepamu) o wartości 150 tysięcy koron norweskich (67.500 polskich zł) w przypadku 6,60 kg tabletek, to jest ilości łącznej 30.000 sztuk tabletek w zakresie czynu popełnionego wspólnie i w porozumieniu przez M.H., T. W., J. B., K. D. oraz 350 tysięcy koron norweskich (157 500,00 polskich zł) w przypadku 15 kg tabletek to jest 68.175 sztuk tabletek w zakresie czynu popełnionego przez M.H., J. B. oraz K. D. to jest o wartości łącznej nie mniejszej niż 500 tysięcy koron norweskich (225 tysięcy polskich zł), która została wywieziona poza granicę Rzeczypospolitej Polskiej i wwieziona do Norwegii, gdzie przekazano narkotyk nieustalonemu mężczyźnie – na karę 6 lat pozbawienia wolności i grzywnę 100 stawek dziennych po 100 zł (pkt 1 części dyspozytywnej) a na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec niego przepadek korzyści majątkowej odniesionej z przestępstwa w kwocie 191 250,00 zł (pkt 2);

II. z art. 55 ust. 1 i 3 u.p.n. w zw. z art. 65 § 1 k.k. polegający na tym, że w kwietniu 2006 r. w [...] i [...]w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej jak w pkt. XXV, założonej i kierowanej przez oskarżonego, a nadto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej działając wspólnie i w porozumieniu z K.D., J. B., Ł. S., po uprzednim nabyciu od nieustalonej osoby, uczestniczył w przewozie przez terytorium RP i dostawie znacznej ilości substancji psychotropowych w ilości nie mniejszej niż 15 kg to jest 68.175 sztuk tabletek firmy Roche (z zawartością flunitrazepamu) o wartości 350 tysięcy koron norweskich (157 500,00 polskich zł), która została wywieziona poza

granice Rzeczypospolitej Polskiej i wwieziona do Norwegii, gdzie przekazano narkotyki nieustalonemu mężczyźnie – na karę 5 lat pozbawienia wolności i grzywnę 100 stawek dziennych po 100 zł (pkt 3) a na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec niego przepadek korzyści majątkowej odniesionej z przestępstwa w kwocie 157 500,00 zł (pkt 4);

III. z art. 56 ust. 1 i 3 u.p.n. w zw. z art. 65 § 1 k.k. polegający na tym, że w okresie nie wcześniejszym niż od stycznia 2006 r. do sierpnia 2006 r. w [...], w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej jak w pkt. XXV, założonej i kierowanej przez oskarżonego, wspólnie i w porozumieniu z K.D., T. Z., J. B. i Ł. Ś. po uprzednim nabyciu od nieustalonej osoby uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w postaci co najmniej 40 kg tabletek firmy Roche (z zawartością flunitrazepamu) poprzez przechowywanie, porcjowanie, ukrywanie i przekazywanie pozostałym członkom grupy przestępczej, z tym, iż spośród 40 kg tabletek 15 kg zostało przewiezionych na terytorium Norwegii w sposób opisany w pkt. II wyroku, 15 kg zostało dostarczonych nieustalonemu osobom, a 10 kg zostało zabezpieczone w dniu 25 sierpnia 2006 r. w [...] przy ul. Listopadowej 119 – na karę 3 lat pozbawienia wolności i grzywnę 100 stawek dziennych po 100 zł (pkt 5) a na podstawie art. 70 ust. 1 u.p.n. orzekł przepadek tabletek firmy Roche o nazwie Flunitrazepam o masie 0,22 grama każda, o łącznej masie 10 kg (pkt 6);

IV. z art. 291 § 1 k.k. i art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. – na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 10);

V. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. – na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę 100 stawek dziennych po 50 zł (pkt 11) oraz orzekł obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz Towarzystwa Ubezpieczeniowego Warta S.A. odpowiedniej kwoty (pkt 12);

VI. dwa czyny z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. – przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę 100 stawek dziennych po 50 zł (pkt 24) oraz orzekł obowiązek naprawienia szkody solidarnie z D. S. i P. B. poprzez zapłatę na rzecz AIG Bank Polska odpowiedniej kwoty (pkt 25);

VII. z art. 263 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. – na karę 2 lat pozbawienia wolności (pkt 29).

Po rozpoznaniu apelacji m.in. obrońcy M. H., Sąd Apelacyjny w [...], wyrokiem z dnia 1 sierpnia 2012 r., w powyższym zakresie utrzymał zaskarżony wyrok w mocy (pkt 7 części dyspozytywnej).

Obecnie obrońcy M. H. złożyli dwa wnioski o wznowienie postępowania.

Adw. B. Z. wniosła o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] w części utrzymującej w mocy wyrok Sądu Okręgowego w [...] w zakresie obejmującym pkt. 1-6. Jako podstawę wniosku wskazała art. 540 § 3 k.p.k. Podniosła, że w myśl wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 5 lutego 2015 r., wydanego w połączonych sprawach C-627/13 i C-2/14, produkt leczniczy (...) nie może być uznany za **substancję sklasyfikowaną**, nawet jeżeli zawiera – objętą załącznikiem I do rozporządzenia (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych oraz załącznikiem do rozporządzenia Rady (WE) nr 111/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. określającego zasady nadzorowania handlu prekursorami narkotyków pomiędzy Wspólnotą a państwami trzecimi – substancję, która może być łatwo wykorzystana lub odzyskana za pomocą łatwych do zastosowania opłacalnych środków. Zdaniem obrońcy, ze względu na „faktyczny skutek *erga omnes*” wyroków TSUE, sąd krajowy nie może przyjąć innej interpretacji, niż dokonana przez Trybunał. Wobec tego, skazany nie powinien zostać skazany za czyny określone w pkt. 1-6 wyroku Sądu I instancji na podstawie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Podnosząc powyższe, obrońca wniosła o „uchylenie pkt. 7 wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 1 sierpnia 2012 r., sygn. akt II AKa .../12 oraz utrzymanych pkt. 1-6 wyroku Sądu Okręgowego w [...] z dnia 30 sierpnia 2011 r., sygn. akt III K 50/09” i przekazanie sprawy temu ostatniemu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Adw. P. P. wniósł „na podstawie art. art. 540 § 1 pkt 2 lit. a i b k.p.k., art. 540 § 3 k.p.k. oraz art. 542 § 1 k.p.k. a nadto art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 425 § 2 zd. pierwsze k.p.k. o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w [...] (...) w części, w zakresie rozstrzygnięcia 1-6, 10-12, 24, 25, 29, utrzymanym we wnioskowanym zakresie w mocy przez Sąd Apelacyjny w [...] (...) a to wobec: a) treści wyroku Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 5 lutego 2015 r., wydanego w połączonych sprawach C-627/13 i C-2/14; b) ujawnienia nowych faktów i dowodów wskazujących na to, że skazany M. H. nie popełnił przestępstwa”. W zakresie wskazanym w pkt. a obrońca dołączył do wniosku charakterystykę produktu leczniczego Rohypnol, na okoliczność autentyczności tabletek i ich składu farmakologicznego oraz kopię przedmiotowego wyroku Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 5 lutego 2015 r. – na okoliczność jego treści.

Ponadto w uzasadnieniu wniosku obrońca powołał się na wznowieniową przesłankę przewidzianą w art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., dotyczącą „nowych faktów lub dowodów”, które miały

wskazywać, że skazany nie popełnił przypisanego mu czynu. Ujawniły się bowiem, zdaniem wnioskodawcy, „nowe okoliczności wskazujące, że skazany nie popełnił zarzucanych mu przestępstw”, w postaci:

I. co do czynów z pkt. 1,3, 5 wyroku Sądu Okręgowego:

- zeznań T. W.
- zawiadomienia T. W. o popełnieniu przez siebie przestępstwa z dnia 11 czerwca 2015 r.,
- wyroku Sądu Rejonowego w [...] z dnia 18 marca 2015 r., sygn. akt III K .../11,
- zawiadomienia z Prokuratury Rejonowej B. w [...] z dnia 15 grudnia 2015 r.,
- wyroku Sądu Rejonowego K. w [...] w sprawie o sygn. akt V K .../10 i akt tej sprawy,
- zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z dnia 1 września 2013 r. wraz z załącznikami,
- postanowienia Prokuratury Rejonowej w [...] z dnia 19 grudnia 2013 r., sygn. akt 3 Ds. .../13,
- postanowienia Sądu Rejonowego w [...] z dnia 15 kwietnia 2014 r., sygn. akt III Kp .../14,
- zeznań D. S.,
- protokołów z rozprawy z dnia 6 lutego 2012 r., 20 kwietnia 2012 r. Sądu Rejonowego K. w [...], sygn. akt III K .../11,
- protokołu z rozprawy z dnia 9 października 2012 r. Sądu Okręgowego w [...],
- protokołów z rozprawy z dnia 15 kwietnia i 3 grudnia 2015 r., Sądu Rejonowego w [...], sygn. akt III K .../12,
- zeznań J. B.,
- protokołu z rozprawy z dnia 30 listopada 2015 r. Sądu Rejonowego K. w [...], sygn. akt III K .../15,
- zeznań i oświadczenia R. W.,
- zeznań i oświadczenia J. Ł.
- zeznań H. C.,

- protokołu z rozprawy z dnia 23 września 2010 r. Sadu Okręgowego w [...] w sprawie III K ../09,
- protokołu przesłuchania K. D. z dnia 26 maja 2010 r. przed CBS KGP (we wniosku omyłkowo wskazano CBA),
- zeznań K. D.
- postanowienia Prokuratury Rejonowej B. w [...] z dnia 25 marca 2014 r., sygn. akt 3 Ds. .../14,
- postanowienia z dnia 9 września 2014 r. Sądu Rejonowego w B., sygn. akt III Kp .../14 i akt tej sprawy,

II. co do czynu z pkt. 10 wyroku Sądu Okręgowego:

- oświadczenia M. H. co do wartości części samochodowych,

III. co do czynu z pkt. 11 wyroku Sądu Okręgowego:

- oświadczenia T. W.,
- zeznań K. J. obecnie S.,
- zeznań i oświadczenia M. K.,

IV. co do czynu z pkt. 24 wyroku Sądu Okręgowego:

- protokołu z rozprawy z dnia 3 grudnia 2015 r., Sądu Rejonowego w [...], sygn. akt III K ../12
- zeznań D. S.,
- zeznań T. W.
- aktu oskarżenia przeciwko D. S. i innym, sygn. akt V Ds. .../14,
- wyroku Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 17 czerwca 2015 r., sygn. akt V K .../14 i akt tej sprawy,
- oświadczenia A. H. i jego zeznań,
- adnotacji z paszportu M. H.,

V. co do czynu z pkt. 29 wyroku Sądu Okręgowego:

- pozwolenia na broń M. Ł.,

- zeznań M. Ł.,
- dokumentu zgłoszenia celnego,
- oświadczenia M. H.,
- zawiadomienia T. W. o popełnieniu przez siebie przestępstwa z dnia 11 czerwca 2015 r.,
- zeznań T. W.,
- protokołu przesłuchania K. D. z dnia 26 maja 2010 r. przed CBS KGP (we wniosku omyłkowo wskazano CBA),
- zeznań K. D.,
- przesłuchania M. H.,
- informacji ze spółki W.s.r.o.

Obrońca wniósł „na podstawie art. 547 § 2 k.p.k. o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w [...] (...) w części – w pkt. 1-6, 10-12, 24, 25, 29 oraz uniewinnienie skazanego od zarzucanych mu czynów, względnie na podstawie art. 547 § 3 k.p.k. o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w [...] (...) w części – w pkt. 1-6, 10-12, 24, 25, 29 oraz przekazanie sprawy do tego Sądu do ponownego rozpoznania”.

Prokurator Prokuratury Krajowej w pisemnej odpowiedzi na wnioski wniósł o ich oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do kwestii, czy wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 5 lutego 2015 r., wydany w połączonych sprawach C-627/13 i C-2/14 (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 107/11 z 30 marca 2015 r.) może stanowić podstawę z art. 540 § 3 k.p.k. do wznowienia postępowania. W myśl tego przepisu, postępowanie wznowia się na korzyść oskarżonego, gdy potrzeba taka wynika z rozstrzygnięcia organu międzynarodowego działającego na mocy umowy międzynarodowej ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską, a więc także w następstwie orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości UE (dalej: TSUE). Wskazany wyżej wyrok nie zapadł jednak w sprawie M.H., ani w innej sprawie przeciwko Polsce. Przede wszystkim jednak, TSUE w powołanym judykacie wypowiedział się przeciwko możliwości zaliczenia produktu leczniczego do substancji sklasyfikowanych będących **prekursorami**. Natomiast M. H. przypisano

dokonanie trzech przestępstw, których przedmiotem była substancja psychotropowa nie stanowiąca prekursoru (art. 4 pkt 16 u.p.n.), ale substancją zdefiniowaną w art. 4 pkt 25 u.p.n. i określoną w wykazie substancji psychotropowych będącym załącznikiem nr 2 do tejże ustawy. W załączniku tym, w wykazie substancji psychotropowych grupy III-P był i jest wymieniony FLUNITRAZEPAM (czyny z pkt. I, II i III aktu oskarżenia przypisane w pkt. 1, 3 i 5 części dyspozytywnej wyroku Sądu I instancji).

Wobec powyższego, wskazany we wnioskach o wznowienie wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 5 lutego 2015 r., wydany w połączonych sprawach C-627/13 i C-2/14, jako zapadły w innych okolicznościach faktyczno-prawnych, nie stwarza potrzeby rozważania wznowienia postępowania na podstawie określonej w art. 540 § 3 k.p.k.

W zakresie obejmującym czyny przypisane w pkt. 1, 3 i 5 wyroku Sądu Okręgowego obrońca P. P. wskazywał na możliwość wystąpienia podstawy wznowieniowej opartej na ujawnieniu się nowych faktów i dowodów wskazujących na to, że M. H. nie popełnił przypisanych mu czynów, względnie czyn jego nie stanowił przestępstwa (art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k.).

Na wstępie wskazać należy, że wznowienie postępowania jest instytucją wyjątkową, wobec domniemania prawidłowości ustaleń i rozstrzygnięć zawartych w prawomocnym wyroku. Zgodnie z art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. podstawą do wznowienia prawomocnie zakończonego postępowania sądowego są ujawnione po wydaniu orzeczenia nowe fakty lub dowody wskazujące m.in. na to, że skazany nie popełnił czynu. Zatem wznowienie postępowania sądowego nie jest uwarunkowane ujawnieniem się po wydaniu wyroku jakichkolwiek nowych faktów lub dowodów, czy też zgłoszeniem określonych wątpliwości co do trafności zapadłego rozstrzygnięcia, ale tym, by nowe fakty lub dowody wiarygodnie podważały prawdziwość dokonanych, istotnych ustaleń faktycznych (zob. np. wyrok z 10 października 1995 r., II KO 76/94, OSNKW 1996, nr 1 - 2, poz. 9, czy postanowienie z 24 kwietnia 1996 r., V KO 2/96, OSNKW 1996, nr 7 - 8, poz. 47). Nowym dowodem w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k., jest każdy dowód, z którym sąd nie zapoznał się w toku procesu i którego możliwość przeprowadzenia ujawni się po jego prawomocnym zakończeniu. Podstawą wniosku może więc być zarówno nowe źródło dowodowe, jak i nieznany środek dowodowy, bowiem w istocie chodzi nie o wiedzę stron o istnieniu jakiegoś dowodu, lecz o treść tego dowodu. Jednak sama nowość źródła dowodowego, czy też nowego środka dowodowego pochodzącego z tego samego źródła dowodowego, bez wskazania na poważne prawdopodobieństwo nietrafności poprzedniego rozstrzygnięcia sprawy, nie przesądza jeszcze o wystąpieniu powodu do wznowienia postępowania. Zgłoszenie nowych faktów i dowodów nie

oznacza, że niejako automatycznie sąd rozpoznający wniosek zobligowany jest do wznowienia postępowania. Owe nowe fakty i dowody podlegają ocenie tego Sądu, dokonywanej – co należy dobitnie podkreślić – w ścisłym powiązaniu z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie w toku jej rozpoznawania przez sądy I i II instancji. Oddzielenie tej oceny od całokształtu dowodów, które stały się podstawą dotychczasowych orzeczeń, czyniłoby ją nieracjonalną i w zasadzie oderwaną od realiów sprawy. A przecież tylko na gruncie tych realiów i po wnikliwym skonfrontowaniu dowodów „nowych” (zgłoszonych we wniosku o wznowienie postępowania) z dowodami dotychczas występującymi, możliwe jest stwierdzenie, czy pierwsze z wymienionych nakazują uznać z dużym prawdopodobieństwem ustalenia dokonane przez orzekające sądy obu instancji za wadliwe. Ze wskazanej wyżej podstawy wznowienia wynika zatem, że rozpoznanie wniosku o wznowienie z tego tytułu ogranicza się wyłącznie do badania, czy rzeczywiście po uprawomocnieniu się wyroku ujawniły się nowe fakty lub dowody, które wskazują na oczywistą (graniczącą z pewnością) lub co najmniej wysoce prawdopodobną błędność wyroku objętego wnioskiem (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2013 r., V KO 21/13, LEX nr 1313142).

W tym miejscu należy zauważyć, że podstawą ustaleń pozwalających na przypisanie skazanemu czynów z pkt. 1, 3 i 5 wyroku Sądu *meriti* nie były wyłącznie depozycje T. W. Wniosek o wznowienie całkowicie pomija, że podstawą skazania M. H. były w równej mierze wyjaśnienia osób będących członkami kierowanej przez niego grupy przestępczej, w tym osób całkowicie mu podporządkowanych. Także Sąd odwoławczy nie zakwestionował ich wiarygodności (s. 13 motywów).

Przypomnieć można, że Sąd czynił ustalenia dotyczące zakupu a następnie wywozu z kraju tabletek Rohypnolu także w oparciu o obszernie wyjaśnienia J. B. (k. 5379-5390, 5451-5353, 10120-10121) i częściowo Ł. Ś. (k. 2116-2121). Pierwszy z nich opisywał, jak wyglądały jego przejazdy do Norwegii przez Szwecję i okoliczności, w jakich następowało pozostawienie toreb, a następnie, w toku trzeciego wyjazdu, odbiór pieniędzy. J. B. zwrócił uwagę na incydent polegający na wysypaniu się tabletek z samochodu VW Passat i polecenie wydane przez M. H. aby zebrać tabletki i spakować do kartonów a następnie przewieźć na ul. L. T. Z., K. D. i J. B. wskazali, że M. H., po tym, jak dowiedział się, że woreczki i tabletki były dotykane, nakazał im usunąć z nich odciski palców (k. 2437-2439, 3416-3423, k. 5379-5390, 5451-5353, 10120-10121). Depozycje te w pełni korespondują z faktem odnalezienia przez Policję w domu przy ul. L. tabletek Rohypnolu o łącznej masie netto 10 kilogramów (k. 206-209, 210, 211-213, 290-293, 7443-7482). Powyższe dowody

potwierdzają treść wyjaśnień T. W. złożonych w postępowaniu głównym wzajemnie się uzupełniając, na co zwrócił uwagę Sąd Apelacyjny (s. 13 motywów).

Obecna postawa T. W., jak trafnie zauważa prokurator, ma na celu jedynie nieudolną próbę uwolnienia od odpowiedzialności M. H., która – wobec całokształtu pozostałych dowodów – nie daje podstaw do podważenia trafności poczynionych przez Sąd *meriti* ustaleń. Ich odwołanie, zarówno w pisemnym oświadczeniu, jak i w podczas innych postępowań karnych nie może zmienić wymowy pozostałych dowodów i nie świadczy, że M. H. nie popełnił przypisanych mu przestępstw. Z punktu widzenia podstaw wznowieniowych, nie mają więc znaczenia te dowody wskazane przez autora wniosku o wznowienie, które mają posłużyć jako wsparcie tezy o nieprawdziwości wyjaśnień T. W. złożonych w niniejszej sprawie, w tym dowodów mających uwiarygodniać T. W., a więc także depozycji D. S.

O intencjonalnym charakterze obecnych twierdzeń T. W. świadczą także oferowane przez obrońcę postanowienie Prokuratury Rejonowej B. w [...] z dnia 19 grudnia 2013 r., sygn. akt 3 Ds. .../13 utrzymane w mocy postanowieniem Sądu Rejonowego w [...] z dnia 15 kwietnia 2014 r., sygn. akt III Kp .../14. Nie tylko nie potwierdzają one, jakoby wcześniejsze depozycje T. W. nie polegały na prawdzie, lecz wskazują na opracowanie i wykorzystanie mechanizmu polegającego na wzajemnych pomówieniach, mającego służyć doprowadzeniu do wznowienia postępowań, które toczyły się przeciwko M. H. Co bardziej istotne, zarówno prokurator, jak i Sąd nie zakwestionowały prawdziwości wyjaśnień T. W., które złożył w niniejszej sprawie, którą podważa on sam w oświadczeniu dołączonym do niniejszego wniosku o wznowienie. Także w sprawie wszczętej w rezultacie samooskarżenia T. W. (1 Ds. .../15) nie zdecydowano się na wszczęcie postępowania, a więc nie potwierdzono okoliczności zawartej w zawiadomieniu.

Tylko więc na marginesie można zaznaczyć, że w aktach sprawy znajdują się protokoły rozpraw z dnia 6 lutego 2012 r. i z dnia 20 kwietnia 2012 r. przed Sądem Rejonowym K. w [...], sygn. akt III K .../11 (k. 17153-17173). Przesłuchany w toku tych rozpraw T. W. wyjaśniał, że w pudełkach nie znajdowały się tabletki Rohypnolu lecz laptopy, a więc odmiennie, niż w niniejszym postępowaniu. Dowód ten, wskazywany obecnie przez obrońcę, nie spełnia zatem kryterium nowości w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k., skoro był znany Sądowi Apelacyjnemu.

W tym miejscu należy stanowczo podkreślić, że hipoteza, jakoby do Norwegii przewożone były środki pieniężne a nie substancje psychotropowe, była szczegółowo rozważana przez Sąd I instancji (s. 154-155 motywów), także w świetle wyjaśnień pozostałych oskarżonych, poddana

ocenie przez pryzmat art. 7 k.p.k. i odrzucona, jako niewiarygodna. Ustaleń w tym zakresie nie może zmienić oświadczenie J. B. złożone przed Sądem Rejonowym K. w [...] w sprawie III K .../15, że nie był świadomy, co przewoził do Norwegii, Wnioskodawca powołał się we wniosku na zeznania niektórych osób, nie wskazując ich treści, natomiast wymieniając te osoby, tj. T. W. (s. 4, 5, 10, 11), J. B. (s. 6), R. W. (s. 6), J. Ł. i H. C. (s. 7), K. D. (s. 7), M. K., D. S. (s. 11), A. H. (s. 12), M. Ł. (s. 12), czy wręcz samego skazanego (s. 13) i podał ich adresy do doręczeń. Tymczasem procedura przewidziana w art. 97 k.p.k. nie służy poszukiwaniu dowodów, lecz polega na sprawdzeniu okoliczności faktycznych (podkr. SN) a nie przypuszczeń, które nie mogą doprowadzić do weryfikacji jakichkolwiek faktów istotnych dla rozpoznania wniosku o wznowienie postępowania.

Zaznaczyć należy, że w toku postępowania oskarżony, składając obszernie wyjaśnienia, w których kwestionował swoje sprawstwo, nie powoływał się ani na R. W., który miałby mieć bliżej niesprecyzowaną wiedzę o zawartości akwariów, jak też J. Ł., który miałby pamiętać okoliczności rozbiórki VW Passata, czy wręcz wcześniejszego właściciela tego pojazdu H. C. Załączone do wniosku oświadczenia tychże osób, mające wskazywać na wadliwość ustaleń Sądu Okręgowego, nie są jednak w stanie podważyć tych ustaleń dokonanych na podstawie wcześniej wskazanych depozycji T. Z., K. D. i J. B., a w odniesieniu do okoliczności dotyczących sprowadzenia, a następnie rozbiórki VW Passata – także Ł. Ś.

Depozycje K. D. z 26 maja 2010 r., na które powołuje się obrońca we wniosku, zostały złożone w postępowaniu niniejszym. Nie są więc „nowym dowodem” w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. Z kolei zeznania złożone w dniu 23 września 2010 r. złożone przed funkcjonariuszem CBS KGP nie dotyczyły wywozu z polski tabletek Rohypnolu, tylko wymyślenia przez oskarżoną przemytu kokainy. Nie mają więc znaczenia z punktu widzenia trafności rozstrzygnięcia wobec M. H.. Zauważyć wreszcie należy, że postanowieniem prokuratora Prokuratury Rejonowej w [...] z dnia 25 marca 2014 r., sygn. akt 3 Ds. ../14 umorzono postępowanie na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. z zawiadomienia M. H. wobec stwierdzenia braku danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przestępstwa przez K. D., która miałaby wytworzyć fałszywe dowody przeciwko M. H.. Postanowienie to zostało następnie zmienione postanowieniem Sądu Rejonowego w [...] z dnia 9 września 2014 r., sygn. akt III Kp .../14 w ten tylko sposób, że za jego podstawę przyjęto art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. Co więcej, Sąd zaznaczył, że nie było podstaw do przyjęcia, że K. D. zrealizowała znamiona występku z art. 235 k.k., a jedynie marginalnie wskazał, że – mając na uwadze czas jego popełnienia – doszłoby do przedawnienia karalności. Oczywiście jest więc, że dołączone do wniosku postanowienia nie wykazują, jakoby K. D. tworzyła fałszywe dowody przeciwko M. H., dotyczące

czynów wymienionych we wniosku, co ewentualnie mogłoby mieć znaczenie z punktu widzenia przesłanki wznowienia *propter falsa* .

W zakresie czynu przypisanego w pkt. 10 wyroku Sądu Okręgowego, faktem jest, że Sąd Okręgowy, w ślad za aktem oskarżenia, nie wyeliminował z opisu czynu paserstwa belki samochodowej z pojazdu Toyota, którego kradzież również przypisano skazanemu. Okoliczność ta była jednak znana Sądowi orzekającemu, czego wyrazem jest fragment uzasadnienia wyroku zawarty na s. 178 pisemnych motywów. Z tym faktem miał możliwość zapoznania się także Sąd odwoławczy, który – przy braku w tym zakresie zarzutu – nie dokonał stosownej korekty wyroku. Okoliczność ta nie była także podnoszona w kasacji. Znowu więc, oferowany przez obrońcę „nowy fakt”, w istocie nie nosi cech nowości, wymaganych przepisem art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. Te same uwagi należy odnieść do oświadczenia skazanego, w którym określa on wartość przedmiotów podlegających paserstwu na kwotę nie większą niż 400 zł. Ponownie należy zauważyć, że oskarżony wcześniej nie kwestionował wartości mienia, a w swoich depozycjach marginalizował znaczenie i przydatność odnalezionych elementów pojazdów (s. 115 motywów SO). Oczywiście jest, na co zwrócił uwagę Sąd Okręgowy, że gdyby części te nie przedstawiały dla oskarżonego wartości, nie zadawałby sobie trudu przewożenia ich z B. do R. Części dotyczyły aut klasy średniej-wyższej (Saaba 9-5, VW Passata i Toyoty Camry) wówczas – kilkuletnich. Nie może być więc miarodajne dla podważenia ich przyjętej wartości odwołanie się do oświadczenia oskarżonego analogicznego do jego wcześniejszych, uznanych za niewiarygodne, wyjaśnień w tym zakresie.

Odnosząc się do czynu przypisanego w punkcie 11 wyroku Sądu Okręgowego, zauważyć należy, że Sąd dokonał zmiany opisu czynu zarzuconego (pkt. VII części wstępnej) i przyjął, że M. H. **polecił** zabór pojazdu nieświadomemu bezprawności czynu J. B. Nie doszło więc do żadnej „nieścisłości”, o jakiej mowa we wniosku, albowiem uniewinnienie tego ostatniego od zarzutu dokonania kradzieży z włamaniem nie ekskulpowało M. H. za sprawstwo polecające. Oceny tej, z przyczyn wskazanych wcześniej, nie mogą zmienić oświadczenie T. W. ani jego (potencjalne) zeznania. Ustalenia w tym zakresie, dokonane na podstawie depozycji J. B. (k. 5456-5461), nie mogą być także skutecznie podważone oświadczeniami K. J. (obecnie S.) o rzekomym wspólnym pobycie w hotelu w W. dnia 5 marca 2006 r. Na okoliczność tę skazany nie powoływał się również w postępowaniu instancyjnym.

Zeznania M. K. nie mogą mieć żadnego znaczenia z punktu widzenia skuteczności wniosku o wznowienie, skoro pokrzywdzony przez całe postępowanie utrzymywał, że samochód mu

skradziono. Okoliczność, czy pokrzywdzony udał się do K. spontanicznie, czy też nie, oraz, że nie znał skazanego M. H., jest irrelewantna dla trafności skazania.

Ustalenia, co do czynów przypisanych w pkt. 24 wyroku, nie zostały poczynione wyłącznie na podstawie depozycji D. S. Ich zmiana i ogólne wycofanie się z obciążenia odpowiedzialnością skazanego nie może przynieść rezultatu w postaci wznowienia postępowania, jeżeli uwzględnić pozostałe dowody uzasadniające przypisanie oskarżonemu oszustw kredytowych, w postaci: zeznań M. S. (k. 6357-6358), M. Ś. (k. 5244-5245), częściowo A. J. (k. 15714-15716), P. B. (k. 8608-8610) i A. H. (k. 8559-8560). Materiał dowodowy uzupełniają materiały postępowania przed Sądem Rejonowym w P., sygn. akt II K .../08, (k. 682-769a). Dowody te wspierają i uwiarygodniają te depozycje D. S., które złożył w niniejszym postępowaniu (k. 13294-13300, 15882-15888) i które były podstawą przyjętych ustaleń faktycznych i niczego w tym przedmiocie nie zmienia jego skazanie wyrokiem Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 17 czerwca 2015 r. , sygn. akt V K .../14 za szereg przestępstw podobnych do przypisanego M. H. w pkt. 24 wyroku Sądu Okręgowego.

Na podstawie wyjaśnień T. Z. i M. Ł. Sąd ustalił, że przekroczenie granicy w trakcie podróży do Turcji nie nastąpiło pojazdem Seat Leon, tylko należącym formalnie do T. . Audi A6 (s. 182 motywów SO). Sąd słusznie zauważył, że przejazd przez terytorium Bułgarii bez obecności właściciela samochodu musiał wiązać się z koniecznością dysponowania stosownym pełnomocnictwem do użytkowania pojazdu, a nic nie wskazuje, by M. S. takie pełnomocnictwo wystawił. Problem ten rozwiązywało udanie się w podróż samochodem Audi A6, którego właścicielem formalnie była T. Z. Przeciwnie stanowisko M. H. wyrażone na rozprawach w dniu 20 stycznia 2010 r. (k. 13756) i 13 czerwca 2011 r. (k. 15887) zostało rozważone przez Sąd i uznane za niewiarygodne. Nie jest więc nową okolicznością, mogącą uzasadniać wznowienie postępowania.

Nawiązując wreszcie do czynu przypisanego skazanemu w pkt. 29 wyroku Sądu Okręgowego, to ponownie okoliczności przedstawione w tym zakresie we wniosku o wznowienie nie noszą cech „nowości”. M. H. w postępowaniu sądowym początkowo zasugerował, a potem wprost wskazywał, że broń i amunicja znaleziona w domu przy ul. L. w [...] (k. 13935, 14892v, 16055v) należała do M. Ł. Kwestia, do którego z nich rzeczywiście przedmiotowa broń i amunicja została rozważona przez Sąd Okręgowy (s. 188-189 motywów), który uznał, że bezprawnie posiadał je M. H. Sąd zdecydowanie odrzucił wersję oskarżonego wskazując, że M. Ł. wprowadził się do domu przy ul. . po przylocie do Polski w dniu 29 stycznia 2007 r. W tej sytuacji nie mógł on posiadać broni, którą J. B. i K. D. widzieli w torbie przekazanej J. B. latem 2006. Nadto J. B. wyjaśnił, że M. H. broń tę mu pokazywał. W tej sytuacji bez znaczenia są podnoszone we wniosku okoliczności, że M.

Ł. dysponował pozwoleniem na broń, czy że zamówił kaburę do pistoletu. Nie podważają ona bowiem ustaleń dokonanych przez Sąd, o których mowa powyżej. Nadto, z dołączonego zgłoszenia celnego nie wynika, jakoby kabura miała być przeznaczona do pistoletu CZ. Również ogólne zeznania K. D. w żadnym stopniu nie podważają ustaleń poczynionych przez Sąd, skoro świadek – jak przyznaje wnioskodawca – wskazała, że nie wie, do kogo należały rzeczy znajdujące się w torbie, w tym broń, a jedynie domyśla się, że należały do M. Ł.

Z uwagi na fakt, że postępowanie wznowieniowe nie służy poszukiwaniu dowodów, nie może zostać uwzględniony wniosek o wystąpienie do podmiotu czeskiego o udzielenie informacji, czy M. Ł. w latach 2005-2007 dokonywał zakupu amunicji, a jeżeli tak, to w jakiej ilości i w jakiej cenie.

Z przytoczonych względów oddalono wniosek jako oczywiście bezzasadny. Jednocześnie odstąpiono od obciążenia wnioskodawcy kosztami postępowania, mając na uwadze jego aktualną sytuację materialną.

kc